

psychologia na co dzień

Catherine Joubert, Sarah Stern

ROZBIERZ

MNIE

PSYCHOANALIZA GARDEROBY

“ROZBIERZ MNIE. PSYCHOANALIZA GARDEROBY”

C. JOUBERET , S. STERN

Ilu ludzi, tyle różnych zachowań, definiujących nasz stosunek do ubrań. A w każdym istotną rolę odgrywa czyjaś indywidualna historia. Pod pozorem błażostek kryją się sekretne i nieuświadomione pragnienia.

Ubranie - nasza druga skóra - należy jednocześnie do sfery zewnętrznej i wewnętrznej, chroni naszą intymną przestrzeń, a jednocześnie wprowadza nas w przestrzeń społeczną i towarzyską.

Ubranie jest granicą, czymś, co może nas maskować lub-
przeciwnie- co może nas odsłonić.

Sposób ubierania się jest zawsze elementem jakiejś historii. Po części wynika z naszego osobistego wyboru, po części zdeterminowany jest tym, co przeżyliśmy. Jest także manifestacją wolności jednostki w stosunku do bliskich: rodziny czy przyjaciół.

Ubiór to jeden z wątków kształtowania własnego “ja”, ukazujący sposób, w jaki postrzegamy samych siebie. Ujawnia nasze porażki i sukcesy na drodze budowania narcyzmu.

Włókna naszych ubrań kryją w sobie wspomnienia matczynej opieki. Dziecko ubierane jest przez matkę, która sama pozostaje zanurzona w rodzinnej tradycji, w swoich marzeniach, stereotypach. Za pośrednictwem ubrania rodzice odciskają na dziecku swoje piętno i nieświadomie kształtują je zgodnie ze swoim życzeniem.

Gdy nadchodzi wiek pierwszych kontaktów społecznych, ubranie ma przede wszystkim w niczym nas nie wyróżniać. Przeciwnie, ma nam pozwolić zintegrować się z grupą. Nastolatek podejmuje ryzyko oderwania się od rodziców. Ubranie jest jego bronią w zdobywaniu własnej tożsamości, a jednocześnie elementem kodu, którym posługują się grupy rówieśnicze.

CO KRYJE SIĘ ZA WYGLĄDEM NASTOLATKÓW?

Noszenie przez niektóre młode osoby obszernych ubrań pozwala zachować im wobec otoczenia dodatkowy dystans, broniący dostępu do ich intymnej przestrzeni. Jest to także jedna z wielu przyczyn przywiązywania wielkiej wagi do marki ubrań. Marka zatrzymuje wzrok innych i przydaje noszącej ją osobie dodatkowej wartości. Marka przychodzi w sukurs nadwątłonemu narcyzmowi nastolatków.

Piercing i tatuaże mają na celu naznaczenie ciała jakimś elementem własnego “ja”, czymś, co je uczyni jedynym w swoim rodzaju. To piętno ma być znakiem kontroli i panowania nad ciałem, elementem indywidualizacji, który mówi: “To ciało jest moje i wyraża wyłącznie mnie”.

JAK UBIERAĆ NASTROJE?

Samo ubranie może nam się wydawać inne, w zależności od tego, jaki nastrój mamy danego dnia, dlatego możemy mieć wrażenie, że zmieniając strój zmieniamy także nastrój, uwalniając się od jakiejś niewygodnej tożsamości.

Strój reprezentuje przestrzeń, w której “ja” pragnie się odnaleźć i uchwycić jakąś część siebie, która mu umyka.

KONIEC

ZAINTERESOWANYM TEMATEM POLECAM LEKTURĘ
KSIĄŻKI “ROZBIERZ MNIE” C. JOUBERT i S. STERN
